

A large, stylized graphic of a hand with red fingers and a yellow wrist, positioned at the top of the page. The background is a gradient of red and pink.

RESOLUCIÓ POLÍTICA

Catalunya, temps de canvi

XIII CONGRÉS

ORGULLOSOS DELS NOSTRES VALORS

El socialisme és llibertat, és igualtat i és solidaritat. Però no només és la defensa d'aquests valors que ens conformen, sinó que esdevé també aplicació pràctica d'aquests mateixos principis allà on governem, tenint com a fi sempre la recerca de la justícia social de tots els ciutadans i les ciutadanes. És així perquè en el rerefons de totes les nostres accions hi ha una visió de la realitat profundament humanista. D'aquesta manera, quan parlem i defensem els nostres principis ho fem des del convenciment intern que són els millors, els més vàlids, i ho són perquè els volem per a tots i cadascú dels éssers humans, amb independència del seu origen, sexe, raça o procedència. És aquest posicionament ètic davant dels altres allò que esdevé l'eix central de tota la nostra acció política.

El socialisme és camí més que estada. Ens mouen les contradiccions de la nostra realitat i un sentiment profund d'inconformisme i rebel·lia davant les injustícies del present. Per tant, la transformació ètica de la societat és el motor que ens impulsa a lluitar constantment en ares d'un món millor. Així, el socialisme és defensa de la igualtat en la pluralitat, recerca de la justícia social en una realitat desigual, és transformació i recerca de millores constants enfront aquells que volen mantenir amb posicionaments estàtics un present que només afavoreix una part dels éssers humans.

El socialisme és també diàleg i entesa, respecte per les diferències però recerca d'allò comú, és apropar posicions davant d'aquells que volen ressaltar les diferències. D'aquesta manera, des del socialisme català defensem una Catalunya integradora amb la resta d'Espanya, Europa i la resta del món. Una Catalunya cohesionada i harmònica a nivell intern que és capaç de defensar la seva llengua, cultura i tradicions alhora que defensa la convivència en pau amb d'altres cultures. És per això que des del socialisme català defensem el federalisme com a lloc de trobada i de relació amb la resta d'Espanya.

TEMPS DE CRISI

En la darrera dècada el món ha viscut transformacions transcendents fruit d'un accelerat procés de globalització i del desenvolupament de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, que han desconfigurat el mapa de certeses amb les que es va cloure el segle XX.

El Partit dels Socialistes de Catalunya es proposa, amb aquest XIII Congrés, enfilars la via de sortida de l'etapa més dura i difícil que li ha tocat viure en democràcia, en la qual ha estat sacsejat pels impactes interns i externs d'una triple crisi (crisi democràtica i de representativitat política, crisi econòmica i emergència social, i crisi de projecte europeu) que denota grans disfuncions i mancances del nostre sistema polític.

Una crisi que és, en bona part, la crisi de la política que afecta totes les societats democràtiques del nostre entorn. La crisi del model democràtic merament representatiu, davant d'una ciutadania cada cop més informada i més madura, amb una creixent exigència de participació i de coresponsabilitat. Incrementada per la crisi de confiança generada per la ignomínia de la corrupció,

que en fa alhora una exigència exasperada de desinfecció i de transparència.

I que és també, molt especialment, la crisi de l'Estat democràtic davant de la globalització de l'economia i les finances i, amb ella, la crisi de les polítiques socialdemòcrates, fetes a la mida d'uns Estats que resten per sota dels fluxos globals, i que no han actuat amb la contundència necessària. Situació que denota l'absència i la necessitat urgent d'implantar, a escala europea i a escala global, el model socialdemòcrata que s'havia implantat amb èxit en l'àmbit dels vells Estats europeus: el model, avui en risc, de l'Estat del Benestar.

Es tracta també, en el nostre cas, de la crisi de l'Estat autonòmic com a via per articular la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya. El procés de descentralització política i administrativa que ha suposat l'Estat autonòmic ha contribuït a la consolidació de la democràcia, el reconeixement de la diversitat i pluralitat de l'Estat, així com al desenvolupament econòmic i el benestar de la ciutadania al conjunt d'Espanya. Fet aquest reconeixement, és evident que a dia d'avui presenta símptomes clars d'esgotament i necessita una reforma en profunditat.

Les mancances de l'Estat autonòmic, però, no són l'únic element que explica el moment difícil que viu la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya. El comportament del Partit Popular durant el procés d'elaboració i aprovació de l'Estatut de 2006 (referendat pels i les catalanes a les urnes, amb un ampli suport) i la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 2010, van suposar un punt d'inflexió a partir del qual es va posar de manifest el profund malestar d'una part important de la societat catalana pel que fa a l'articulació de la relació amb l'Estat.

Amb aquest rerefons, hem vist com en els darrers anys les demandes de reconeixement, respecte, ampliació de l'autogovern de Catalunya i millora del finançament, han estat hàbilment instrumentalitzades per l'independentisme, en un context marcat per la crisi econòmica i l'estratègia recentralitzadora del Govern del PP. Però ni el retrocés i l'immobilisme del PP ni les vies unilaterals fora de la llei han contribuït a aportar cap solució, sinó tot el contrari, només han servit per enquistar encara més el problema i portar-nos a una situació de bloqueig.

I, com a conseqüència de tot plegat, es tracta també de la crisi del projecte estratègic del socialisme català, en la seva voluntat per dur Catalunya cap a nous escenaris de progrés, cap a posicions avançades i de nou pioneres, i per articular la majoria social i electoral que ho ha de fer possible. Perquè, si Catalunya ha perviscut a repèl dels successius intents de reprimir-la i d'assimilar-la i si ha mantingut alta la seva capacitat integradora i la seva unitat territorial i social, ha estat perquè ha excel·lit en esperit innovador, perquè la seva posició avançada ha generat projectes col·lectius amb els quals la pluralitat de la seva ciutadania s'ha pogut sentir identificada i agermanada.

PER UN NOU INICI DEL SOCIALISME CATALÀ

Per aquestes raons, per superar les diverses crisis que afecten avui el nostre país, el PSC es disposa a repensar i a reformar les seves polítiques, a repensar-se i a reformar-se ell mateix. Hem de retornar als nostres orígens, a les nostres arrels. El PSC, ara més que mai, ha de tornar a ser el partit amb personalitat jurídica pròpia, sobirà i autònom de la seva fundació. El socialisme democràtic, la causa més vella de totes les causes, hereva dels successius moviments de la

humanitat per la llibertat i la justícia, ha hagut de començar de nou, d'emprendre "nous inicis" (en paraules de Willy Brandt), en moltes altres ocasions. I ha sabut fer-ho, ha sabut prémer la tecla "Reiniciar" sense pors conservadores, amb generositat, amb altura de mires, superant vicis, inèrcies i humanes gasiveries, aconseguint ser sempre la causa més jove i més innovadora.

Això ha estat possible gràcies a la naturalesa antidogmàtica dels seus valors i de la seva manera de fer, gràcies a les seves conviccions, a la capacitat de revisar plantejaments i d'adaptar-se a les noves necessitats.

A l'actualitat, malauradament, ens hem allunyat d'algunes de les demandes socials i polítiques del país, i una part important dels nostre electorat s'ha dispersat: per una banda, per la radicalització del discurs en un pol unitarista/nacionalista espanyol i un pol independentista-nacionalista català; i per l'altra, cap a opcions progressistes nascudes al voltant del 15-M i de moviments de reivindicació al carrer que han donat resposta a la manca de representativitat política de les necessitats i interessos de la ciutadania

Ha arribat l'hora de tornar a reinventar-nos. De tenir de nou la intel·ligència, l'audàcia i la generositat de replantejar la nostra estratègia i la naturalesa del propi instrument-partit, per ser fidels als nostres principis socialistes i a la raó de ser del socialisme català: governar Catalunya per fer-la avançar cap a noves cotes de llibertat i de justícia, de republicanisme i de federalisme, d'alternativa econòmica al capitalisme d'igualtat d'oportunitats, de dignitat humana, de sostenibilitat mediambiental, social i econòmica, de seguretat, de realització nacional, de solidaritat, d'uropeisme, de cooperació internacional.

Volem ajudar a construir un país amb més justícia, dins d'un món socialment i ecològicament sostenible. Volem renovar el contracte dels i les representants polítiques amb la ciutadania, amb formes diferents de fer: a peu de carrer, al costat de les persones, fomentant i afavorint de manera contínua la participació ciutadana, entenent l'elecció no només com a delegació sinó com a lluita conjunta i acte de confiança

Reinventar-nos per avançar, ser valents i valentes en les propostes, anar per davant, proposant solucions viables per superar les dificultats actuals i tornar a aconseguir el suport de la majoria de la ciutadania.

UNA SOCIETAT EN TRANSICIÓ

Una vegada més, doncs, el socialisme català es disposa a passar full. Ho farem sense recança, tot i saber que no hi ha veritats absolutes, que som un instrument al servei de la llibertat i de la justícia. I que no hi ha doctrina ni interès, ni habitud ni inèrcia, que puguin prevaldre sobre aquests objectius bàsics, sinó que tot ha de supeditar-s'hi. I que només ens valen les eines que ens permeten treballar a favor d'aquests objectius, avui i aquí, de manera eficient, segons exigeix la gran transició que viu la nostra societat. Perquè som en trànsit cap a un nou marc polític, econòmic i social, on molts dels referents vàlids d'ahir han perdut el seu significat, sense que això hagi de suposar un pas enrere en la conquesta dels drets socials i de l'Estat del Benestar, que s'havien

assolit abans de la greu crisi.

La nostra societat s'ha vist sacsejada per una crisi global i globalitzada que no ha afectat únicament l'àmbit financer i econòmic, sinó que ha impactat també a nivell ambiental, social, polític i institucional. És el que es coneix com a canvi d'època. Un canvi d'època que ha descosit les seves costures i que ha trencat els equilibris socials i generacionals, resultant-ne una societat més que mai escindida, mancada d'un projecte entenedor i comú que l'impulsi cap al futur, frustrada per les falses promeses i il·lusions, cansada del politiqueig sense nord i necessitada d'una política veritablement reformadora i transformadora, recuperadora dels drets socials que tant van costar assolir.

Malgrat el vendaval que tot plegat ha comportat, amb els corresponents costos electorals, el PSC ha mostrat una considerable capacitat de resistència i, quan alguns el donaven per acabat, ha aconseguit mantenir-se dempeus. I és que, més enllà d'aquest canvi d'època, persisteix en la gent el record del trajecte seguit i de les fites guanyades de la mà del socialisme català, cosa que li confereix encara un marge important de confiança.

Per això, avui manifestem la nostra voluntat de treure el país del moment incert en què es troba. Sabem que tenim futur, perquè només la síntesi indestruïble de llibertat i justícia que encarna el socialisme democràtic pot ser útil avui a la nostra societat per fer front als perills que l'assetgen: el cinisme egoista i insolidari, els populismes i els nacionalismes enfrontats que tendeixen a l'autoritarisme polític i econòmic.

Sabem que podem ser molt útils, de nou, sempre que siguem coherents amb la nostra identitat fundacional i alhora siguem capaços i capaces de reinventar-nos de dalt a baix, generosament, impulsant una política transformadora capaç de trobar una sortida justa i sostenible a la crisi econòmica, d'impulsar una vida democràtica de qualitat i d'aconseguir un encaix òptim de Catalunya a Espanya i Europa.

LA IDENTITAT DEL PSC

L'espai polític i electoral del socialisme català, com a gran força hegemònica de l'esquerra catalanista per articular els interessos i les demandes de les classes populars, s'ha anat desdibuixant progressivament. Cal tenir clars els errors: ha mancat imaginació i audàcia a l'hora de repensar les polítiques de benestar a l'alçada de societats postindustrials complexes; no hem sabut trobar una posició pròpia en el debat de la relació Catalunya i Espanya; no hem estat exigents per preservar en tots els processos de representació la primacia de l'interès general per sobre d'altres espuris; i finalment no hem tingut ni una comunicació, ni unes estructures de partit capaces de garantir imbricació social, renovació de quadres i obertura a la participació ciutadana.

És hora de reinventar-se, no en el buit ni partint de zero, sinó reafirmant els principis que ens inspiren. El PSC ha estat, és i ha de ser un partit sobirà, defensor dels interessos i les necessitats dels i les catalanes, tot rellegint-los a la llum de les transformacions socials en curs. Les noves preocupacions i amenaces a les que ens enfrontem col·lectivament però també els nous reptes i oportunitats són: la seguretat, el canvi climàtic, la precarietat laboral, l'habitatge, el consum, la

salut, l'educació, les pensions, la protecció social d'infants, de gent gran i de persones amb altres capacitats, la igualtat de gènere, la fiscalitat, la solidaritat territorial, les infraestructures, l'energia, la globalització i la immigració.

Conscients que els principis expressen un sentiment i una voluntat, però que no constitueixen una guia concreta i precisa per a l'acció política i que, per tant, seria un error refugiar-s'hi i creure que la seva repetició com una lletania equival a un projecte polític. Altres s'hi poden conformar, però no pas el socialisme democràtic, que sempre ha sabut traduir els seus principis en propostes concretes i realitats, mitjançant una obra de govern transformadora i responsable. Saber d'on venim no sembla prou per saber on volem anar. Cal ser fidels als nostres principis, però no com a refugi d'una realitat que se'n divorcia, sinó que cal fer-los visibles en les conductes individuals i col·lectives i en unes polítiques coherents, pràctiques i eficients.

En tot cas, la nostra carta d'identitat es pot resumir en els següents blocs:

SOM DEMÒCRATES

i posem les persones, la seva plena capacitat de controlar la pròpia vida i de desenvolupar el seu potencial, en el centre de les nostres propostes i les nostres polítiques, perquè sense dignitat no existeix llibertat. Defensem l'Estat de dret, el principi de legalitat, el principi de responsabilitat i el compromís cívic i polític.

Mirem el futur amb optimisme. Els moviments socials nous i fins i tot els i les ciutadanes de manera individual, estan fent sorgir nous models d'organització social que no podem deixar de contemplar. I menys encara aquells que contribueixen a posar a l'abast de la ciutadania béns bàsics i nous models de treball. També cal tornar a mirar i treballar conjuntament amb les organitzacions sindicals i socials tradicionals que, malgrat les dificultats han estat i han de continuar essent part fonamental en la reconstrucció i evolució de l'actual Estat del Benestar.

Per això som gent que, encara amb més força, fa del treball l'eina per a l'emancipació de les persones i la integració social davant el profund deteriorament del seu exercici com a dret. Davant l'empobriment de les classes treballadores, la precarietat en les noves formes del treball i l'atur massiu, volem garantir l'accés i el manteniment del treball de qualitat, i la suficiència d'ingressos, mitjançant tant l'existència d'un salari mínim de referència per a aquelles persones que estan actives laboralment, com la renda garantida de ciutadania per a aquelles persones que no ho estan.

La redistribució de la riquesa ha de ser motor de desenvolupament econòmic, i per això calen mercats regulats que facin possible una economia social de mercat inclusiva i democràtica, un sistema fiscal just que elimini els actuals desequilibris i un dret laboral que doni garanties a l'actual diversificació de les formes del treball i nous models d'ocupació.

Som gent emprendora que vol promoure la participació de les persones en la creació de riquesa econòmica sense privilegis, que dóna suport a l'economia productiva i inclusiva, la innovació i la competència lleial dins d'una economia de mercat socialment responsable.

Per fomentar la participació ciutadana, ens comprometem a impulsar el Govern Obert basat en els principis de transparència de l'activitat pública i promoure la participació ciutadana en la formulació de polítiques i en la prestació dels serveis públics. A més, defensem la transparència i la rendició de comptes. També impulsem la democràcia 3.0 en l'ús del vot telemàtic

Considerem que per aconseguir una democràcia moderna és condició indispensable disposar d'uns mitjans de comunicació públics que observin rigorosament els principis d'independència, pluralisme i neutralitat. Aquesta condició no es dona ara, malgrat els continuats canvis legislatius realitzats en aquesta matèria. En conseqüència, els i les socialistes catalanes assumim el compromís de lluitar per un gran acord social i polític que garanteixi en tot moment el rigor informatiu i la neutralitat més exquisida dels mitjans audiovisuals públics amb la finalitat que quedi garantit el pluralisme dels corrents d'idees i d'opinions que constitueixen el fonament de la democràcia.

Som gent que creu en la cultura, en el seu paper empoderador i emancipador de la ciutadania i esperonador de la creativitat i la innovació. Per això, cal garantir sempre la plena llibertat de pensament i de creació. Volem situar la cultura a l'abast de tothom, sense impostos que la facin d'elit i desvetllar la capacitat crítica, expressiva i creativa de la ciutadania. Avui, d'altra banda, la cultura ha esdevingut la matèria primera de la societat del coneixement, de la informació i la comunicació, cosa que obre grans possibilitats de futur, però que també comporta el risc de la seva banalització.

Tot plegat demana que els poders públics garanteixin una educació pública, gratuïta, laica, de qualitat per a tota la població a partir dels 0 anys, eliminant els concerts educatius que segreguen i financen amb capital públic l'educació confessional. Una educació pública inclusiva en què el català sigui llengua vehicular, que doni resposta a la diversitat present a les aules i amb la revisió d'horaris que s'escaigui d'acord amb les necessitats dels i les alumnes, connectada amb la resta de polítiques de govern i amb les iniciatives socials que incideixen en l'educació (en la concepció de "ciutat i societat educadora"), de cara a la formació integral de la persona, en el camp científic i tècnic, en el camp humanístic i en el camp artístic. Per aquestes raons, posarem tots els nostres esforços en promoure la formació al llarg de la vida.

Som municipalistes. El nostre gran compromís amb la ciutadania continua vigent i el renovem amb entusiasme en aquest canvi d'època. Cal evitar, sobretot, que les conseqüències de la gran crisi financera i econòmica que estem travessant no recaiguin exclusivament en les classes populars. I això s'aconsegueix en bona part amb polítiques actives contra les desigualtats socials des dels governs locals.

Volem establir una aliança permanent amb la ciutadania, que vagi més enllà del concepte de representació, conscients com som que és aquesta una demanda social que no es pot deixar d'atendre, però també perquè sabem de la força de la ciutadania en les noves formes d'organització.

SOM D'ESQUERRES,

progressistes, som l'expressió de les classes populars. Defensors i defensores dels i les treballadores. Defensors i defensores dels que pateixen qualsevol mena d'opressió o d'exclusió

Venim del sindicalisme obrer que va plantar cara a l'explotació extrema del primer capitalisme industrial. Volem fer canvis socials per assolir una societat del benestar, inclusiva i cohesionada amb la defensa de la sostenibilitat, la justícia social i la igualtat d'oportunitats.

Som d'ESQUERRES i republicans perquè creiem en els valors de la igualtat i dels drets de ciutadania que implica, entre d'altres coses, que tots els càrrecs institucionals i de representació han de ser escollits democràticament.

Som feministes, perquè no podem tolerar la discriminació i la sobreexplotació de la meitat de la humanitat. Defensem la plena igualtat entre dones i homes. Volem aconseguir que ambdós sexes comparteixin a parts iguals la feina, evitant situacions de discriminació vertical i horitzontal, i l'oci, les responsabilitats familiars, polítiques i cíviques, el compromís i la recompensa. I volem una acció pública i una acció social i cultural que uneixin forces, amb la finalitat de presentar batalla definitiva contra el masclisme i contra la violència que li és inherent i que està en la base de l'autoritarisme patriarcal. Per això, defensem l'abolicionisme i ens situem amb el model suec a l'abordatge de la prostitució. Volem també el ple reconeixement públic i social de la no discriminació per raó d'orientació sexual, opció afectiva sexual, identitat de gènere o expressió de gènere de cadascú, acabant així amb una opressió i un patiment inacceptables.

Som gent solidària defensora de la lluita contra les desigualtats i la pobresa. Considerem prioritari un COMPROMÍS GLOBAL destinat a acabar amb la fam, l'explotació infantil, l'analfabetisme i la malaltia endèmica a tot el món. Volem promoure, en aquesta direcció, programes fruit de la concertació global que permetin superar aquestes xacres que atempten contra la dignitat humana més elemental. Per la mateixa raó, volem combatre el creixement escandalós de la desigualtat al nostre país i al món. Les persones som diferents, diverses, però iguals en dignitat: en aquest sentit, la **igualtat d'oportunitats** és una cota moral irrenunciable.

Som impulsors i impulsores de la nova cultura de les capacitats. Mitjançant unes polítiques transversals i un respecte a la dignitat humana que prioritzi les capacitats per sobre de les discapacitats, caminarem cap a l'autonomia personal i una vida independent de les persones amb discapacitat. L'accessibilitat i el disseny universal, així com la normalització de l'entorn són les nostres prioritats, sense oblidar una educació inclusiva, un diàleg social i una cultura per a tothom.

Som ecologistes, perquè som solidaris i solidàries amb l'actual generació i les futures, a les quals no podem llegar l'espòli del planeta per tota herència. Proposem afegir a l'agenda política un pacte intergeneracional que garanteixi el futur del planeta i de les persones. Per això és fonamental protegir el medi ambient i lluitar contra el canvi climàtic, mitjançant polítiques eficients que garanteixin la bona salut de la natura, la preservació dels recursos naturals i del paisatge, així com un desenvolupament sostenible i un nou model energètic (basat en l'eficiència energètica i les energies renovables). També impulsarem polítiques de foment de l'economia verda, com l'economia circular, el consum responsable i de proximitat, els hàbits saludables, el reciclatge, la mobilitat no contaminant, la preservació dels recursos naturals, com l'aigua, i una educació en valors ecològics. Hem de garantir la conservació de la flora i la fauna, protegint les espècies que hi viuen, i crear campanyes de conscienciació que convidin a la societat a respectar el planeta.

Qualsevol activitat humana ja sigui econòmica, social o cultural ha de respondre a aquests principis.

Som **gent que pensa que el consum ha de ser responsable**, respectuós amb el medi (petjada de carboni, consum de proximitat, defensa de la competència) i adaptar-se a les necessitats de les persones i no les persones als interessos dels qui volen que consumim a qualsevol preu i sense control. Per això, establim mecanismes d'informació, transparència, control i promoció de nous hàbits de consum.

Entenem el consum com a forma de mantenir les necessitats de la persona. Però en moltes ocasions les empreses i companyies monopolístiques i a través de contractes normats, ens obliguen a complir amb aspectes abusius, impedit o dificultant l'accés a les persones usuàries (energia, aigua, telecomunicacions, gestió d'infraestructures,).

I **som gent de pau**, estem contra les guerres i les seves conseqüències (persones exiliades i/o refugiades) i volem promoure la seguretat, el control dels armaments i evitar la seva proliferació. Defensem la resolució pacífica dels conflictes, així com una humanitat cooperativa i solidària, capaç de superar el recurs a la guerra i a tota violència, d'obrir-se a noves cotes de desenvolupament humà, de llibertat i de responsabilitat.

SOM CATALANISTES,

és a dir, que volem tota la llibertat i tota la justícia per al nostre poble, al qual ens devem, al qual representem i del qual hem de guanyar la confiança. Volem una Catalunya capaç de forjar el seu futur com a nació, garantint així la continuïtat de la seva llengua i la seva cultura i amb ple respecte a les llengües parlades en el territori en una relació federativa i plurinacional amb Espanya. I en la primera posició de la urgent construcció europea. I posem per davant de tot la cohesió social i nacional de la ciutadania de Catalunya, perquè la nació no és altra cosa que el consens renovat de la ciutadania, des de la seva pluralitat. I atempta contra la nació tot allò que trenca la unitat civil del nostre poble. El respecte a les diferents identitats i el coneixement i reconeixement mutu de les cultures que conviuen a Catalunya no pot sinó enfortir aquella unitat del poble

Som federalistes, perquè la unió federativa és el mètode que ens ha de permetre el govern de les interdependències creixents i les sobirania compartides que assegurin la prosperitat i el benestar en un marc democràtic de qualitat, des del nivell més proper de la societat i el municipi fins a Europa i el món. Contra la nostra voluntat reformadora i federalista, s'alça avui el populisme nacionalista i el populisme retòricament d'esquerres, conservadors del poder minvant dels Estats, insolents, demagògics, que fomenten, en una societat cada cop més diversa i plural les pors a la inseguretat del futur, l'egoisme comunitari i l'exclusió social i cultural. És el més gran perill que amenaça el present i el futur de la humanitat. És el camí cap als nous totalitarismes. Enfront de la repetició esperpèntica de la història del segle XX, propugnem una perspectiva audaçment reformadora, capaç de construir majories socials i democràtiques i de fer, en l'àmbit europeu i global, allò que la socialdemocràcia ja ha fet a Europa, en l'àmbit estatal avui en retrocés.

Som europeistes. Volem accelerar la construcció de la Unió Europea. D'una Europa, on es retrobin harmònicament la diversitat de pobles, de llengües i de cultures que la componen, superant definitivament el passat de guerres i de dominacions i esdevenint un agent global de pau i de

progrés. Una Europa plenament democràtica, depenent només de la ciutadania europea, capaç de promoure l'internacionalisme que ha de permetre la regulació dels fluxos que avui campen sense nord. Una Europa allunyada del TTIP (Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions entre EEUU i UE) que defensi i desenvolupi al màxim la democràcia i l'Estat del Benestar, dels quals ha estat el bressol. Una Europa oberta al Mediterrani i al diàleg entre cultures i civilitzacions, amb una visió global dels problemes i de les solucions, conscient de la transcendència dels reptes que tenim davant i de les respostes de fons que cal donar-los: canvi climàtic, fam, guerres que produeixen les grans migracions i terrorisme internacional que atempta contra totes les civilitzacions per igual i que intenta destruir les bases per una entesa universal de totes les cultures. Una Europa que haurà de superar el contratemps del Brexit en una perspectiva de major integració, en el camí cap a uns Estats Units d'Europa, amb més democràcia i un major compromís social; amb un Parlament Europeu més fort, amb competències de control de l'executiu i d'impuls de les polítiques econòmiques i socials que s'han de dur a terme amb urgència, així com amb una major legitimització per establir una harmonització fiscal que faciliti la cooperació científica i industrial entre tots els estats europeus dins d'un model de societat equilibrada, justa, lliure i solidària.

QUINA CATALUNYA

Avui, un cop més, hi ha qui pretén imposar-nos un parèntesi en el qual hi hagi una sola finalitat: "Catalunya", una pàtria abstracta, ara míticament independent, que deixi de banda la natural confrontació dreta/esquerra. No cal dir que això és inviable, perquè topa amb la realitat quotidiana i amb els problemes sagnants que s'hi donen. I es correspon amb les clàssiques maneres que s'ha empescat sempre la dreta per tractar de preservar els seus interessos. No hi ha causa catalana sense atendre els neguits de la ciutadania catalana; seria una closca buida, una nostàlgia, una excusa, una trampa. La qüestió és la Catalunya real, la d'ara i aquí, feta de gent concreta, amb els seus patiments, necessitats, urgències, desitjos, ideals. La nació és el consens bàsic que ens cohesiona. I és temerari, per a la nació, ignorar la gent que la conforma. Per això, la qüestió no pot ser només "Catalunya", sinó "quina Catalunya".

La Catalunya que volem, d'altra banda, és l'única que pot quallar i perdurar, la que es fa indestruïble de la gent, en la seva pluralitat, la que esdevé projecte col·lectiu, amplament compartit, integrador, innovador, transformador; la que es confon amb l'impuls de llibertat i de justícia de les persones concretes. En paraules de Rafael Campalans, *"Catalunya no és només el passat, la història, els morts..., sinó que és sobretot un deler regenerador que s'encomana a tots els homes i dones que hi viuen"*. Aquesta és la nostra Catalunya, la Catalunya de la gent, la Catalunya socialment ambiciosa, que se situa al capdavant dels ideals de progrés humà.

Ens hem de preguntar, avui, com podem ser útils a Catalunya, a la seva gent. Com s'ha de traduir en acció política concreta la voluntat de servei que ens acompanya des del naixement del PSC. Com aquesta nostra voluntat se suma a moltes altres voluntats de col·lectius polítics i socials amb els que compartim, plenament o parcialment, el diagnòstic sobre els problemes de la nostra societat, així com la visió sobre el futur al qual aspirem.

La nostra experiència reformadora i transformadora ens fa conscients que, per encertar en l'acció

política i social, cal encertar primer a fer-se les bones preguntes, sense la petulància de fer veure que en sabem totes les respostes i solucions, sinó amb la disposició de cercar-les més enllà de nosaltres mateixos, acudint al gran cabal de coneixement i d'experiències que genera una societat cada dia més oberta, més culta i més exigent. D'aquesta interacció entre la política, la societat del coneixement i els moviments socials, n'han de sortir les polítiques encertades, viables i avaluable. És amb aquest esperit que ens plantejem com podem ser útils a l'hora d'encarar les qüestions clau que afecten el nostre poble:

- Com podem ser útils per a la superació justa de la crisi econòmica i social, revertint la tendència a una creixent desigualtat i suturant les fractures socials i generacionals.
- Com podem ser útils per aturar i superar la divisió de la societat catalana i per donar-li un nou horitzó nacional compartit.
- Com podem ser útils per trobar un nou esquema de relació entre Catalunya i Espanya que sigui solidari en les dues direccions i que comporti una plena realització nacional de Catalunya.
- Com podem ser útils per recuperar la confiança en la democràcia i les seves institucions, aprofundint-la i obrint autèntics canals de participació i de coresponsabilitat ciutadana.
- Com podem ser útils per fer de Catalunya un país avançat i de nou pioner, amb una ciutadania cada dia més culta, més lliure, més solidària, més responsable, més feliç.

L'AGENDA DEL SOCIALISME CATALÀ

UNA SORTIDA JUSTA DE LA CRISI ECONÒMICA, que no gravi un cop més sobre els de sempre, que restitueixi els equilibris perduts, ha de conjugar unes polítiques que assegurin:

- Un creixement econòmic sostingut i sostenible, capaç de generar llocs de treball de qualitat, que reclama la reorientació progressiva del nostre model productiu i energètic, una reforma del mercat de treball per acabar amb la seva crònica dualitat i la desigualtat salarial de dones i homes.
- La concreció d'un nou Estatut dels Treballadors i Treballadores que derogui les dues reformes laborals.
- L'adopció de mesures urgents destinades a fer front i superar les situacions agudes de pobresa i precarietat.
- L'enfortiment dels pilars bàsics de l'Estat del Benestar (sanitat pública, educació pública, atenció a la dependència i la garantia del sistema de pensions) amb reformes que en garanteixin l'equitat i la sostenibilitat.
- Un replantejament de les finances públiques, amb una reforma fiscal progressiva, que acabi amb el creixement de les desigualtats i que combati amb eficiència el frau fiscal, l'existència de paradisos fiscals i eviti l'elusió fiscal.
- Un nou enfocament de la solidaritat, que posi l'èmfasi també en el seu vessant intergeneracional i que afecta qüestions essencials com l'educació, el mercat de treball, el finançament del deute públic i la sostenibilitat ambiental.
- Un moviment entre els partits socialistes europeus que lluiti sense cap mena de

subordinació per l'establiment d'un nou pacte social a escala internacional que faciliti un repartiment més just i durador de la riquesa.

AUTOGOVERN I REFORMA FEDERAL DE LA CONSTITUCIÓ

La societat catalana s'ha polaritzat i existeix el risc que s'esvaeixi el marc de referències comunes que es fa necessari bastir de manera permanent per a la resolució democràtica dels conflictes que, de forma inevitable, sorgeixen en el si de societats plurals i complexes com la nostra. Necessitem superar la situació d'empat d'impotències en la qual s'ha vist immersa en els darrers anys

És per aquest motiu que cal explorar i fer possibles projectes polítics col·lectius que siguin capaços de generar un major consens entre la ciutadania catalana, que recuperin i enforteixin la unitat civil del nostre poble.

El pacte constitucional de 1978 ha facilitat el període de major autogovern, de llibertat, de progrés, de pau i d'estabilitat de la nostra història recent, però evidentment, no ha estat exempt de crítica ni de problemes en la seva translació a la pràctica política, i en tot cas està donant mostres clares d'esgotament. En el context actual, resulta no només necessari sinó també urgent l'assoliment d'un nou pacte constitucional, que transformi en profunditat l'Estat per tal de bastir una autèntica federació, i que serveixi ensems per aprofundir en el seu caràcter democràtic i garantir-ne el caràcter social.

La nova Constitució federal ha de situar clarament, com a part del pacte constituent fonamental, l'opció per un model de caràcter federal amb les seves conseqüències de reconeixement i garantia de l'autonomia política dels ens federats i dels sistemes d'integració en les decisions estatals.

Ha de permetre també la transformació de l'Estat en un Estat federal integrat per diversos ens federats (actuals comunitats autònomes), que adoptaran la denominació i institucions que prefereixin. El principi federal, a través de la mútua lleialtat de totes les parts, ha d'inspirar la solució als problemes existents i ha de resultar compatible amb el seu caràcter plural com a nació de nacions, i amb el reconeixement d'opcions polítiques i legislatives pròpies de cadascun dels ens federats.

Aquest nou pacte constituent culminaria, després d'un procés en el qual la voluntat de la ciutadania s'hauria d'expressar en diverses ocasions per mitjà dels seus i les seves representants, amb una expressió directa, via referèndum, de la ciutadania catalana, juntament amb el conjunt de la ciutadania espanyola.

En qualsevol circumstància, el PSC defensarà un plantejament federal i democràtic cercant un acord que la ciutadania pugui ratificar en referèndum.

La consideració de l'Estatut com a Constitució de l'ens federat, haurà de ser referendat pel poble de Catalunya, que així decidirà lliurement la seva relació amb l'Estat en el marc de l'autogovern iniciat per la ratificació dels Estatuts de 1979 i 2006.

I entenem que aquest nou contracte entre Catalunya i la resta d'Espanya ha de partir i incorporar necessàriament, per tal que sigui creïble i assumible per part de la majoria dels i les catalanes, els següents elements bàsics:

- El reconeixement de Catalunya com a nació i de la plurinacionalitat d'Espanya. Espanya és un Estat plurinacional que, de forma natural, ha d'evolucionar cap a un Estat completament federal, que reconegui i promogui la seva pluralitat lingüística i cultural, projectant-la a nivell europeu.
- L'assoliment d'un nou model de finançament que garanteixi els recursos suficients per a Catalunya, que inclogui la coresponsabilitat fiscal real, i faci compatible la solidaritat interterritorial amb un tracte fiscal equitatiu, just, transparent i que respecti el principi d'ordinalitat.
- Una nova cultura federal en les relacions entre les diferents institucions, basada en el respecte, la cooperació, la lleialtat, la bilateralitat i el diàleg; que assumeixi amb normalitat l'actual escenari de sobirania compartides, interdependències i globalització creixent.

LA REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA necessària per refer la confiança ciutadana i retornar a les institucions la seva plena legitimitat. Això suposa avançar simultàniament en dos grans objectius: la millora de la representació democràtica i la millora del bon govern.

Pel que fa a la millora de la representació democràtica, urgeix:

- La reforma dels partits polítics, fent-ne instruments més oberts a la societat i a la seva pròpia militància, menys endogàmics, més transparents, més democràtics i paritaris.
- La reforma del sistema electoral, introduint-hi una major proporcionalitat i circumscripcions més petites que permetin una relació més estreta i permanent entre electes i electors i electores.
- La rebaixa de l'edat legal de vot als 16 anys, promovent els canvis legislatius necessaris per garantir l'exercici de la plena ciutadania al sector més jove de la societat i per promoure la participació i la qualitat democràtica. Incloem la nostra voluntat política de rebaixar l'edat mínima per afiliar-se als 16 anys
- La limitació de mandats i l'obligatorietat de la rendició de comptes.
- L'impuls de canals i mecanismes de participació ciutadana, d'autogestió dels i les usuàries, de cogestió dels serveis públics, d'empoderament de les persones (aliança amb la ciutadania).

En relació a la millora del bon govern, cal promoure:

- El principi de legalitat
- L'avaluació de les polítiques públiques
- El rendiment de comptes respecte de cada projecte, de cada comesa.
- La transparència immediata i continuada de la gestió.
- L'autonomia de l'administració respecte dels partits, evitant la "colonització" partidista de les institucions
- Mesures específiques i eficaces contra la corrupció.
- Fer efectiu el dret de la ciutadania a tenir una bona administració i a rebre uns serveis públics de qualitat després d'uns anys de deteriorament dels pilars del nostre Estat del Benestar provocat pels governs de la dreta a Espanya i a Catalunya.

El PSC es proposa revisar el paper del sector públic en el segle XXI, de quina forma intervé i com es satisfan els nous drets que han aparegut amb força, entre d'altres el dret a l'habitatge, l'energia, l'accés als serveis telemàtics, els drets de les persones consumidores o el dret a un medi ambient saludable i sostenible en el futur. Aquesta revisió la duem a terme tenint en compte que les activitats econòmiques que se'n deriven han d'estar al servei de les persones i partint de la base que el sector públic és l'únic que pot garantir la preservació de l'interès general.

UNA ESTRATÈGIA PER IMPULSAR L'AGENDA DEL SOCIALISME CATALÀ

Pel que fa al desenvolupament nacional de Catalunya i als seus encaixos hispànics i europeus, pensem que no valen decantaments unilaterals i instrumentals, ni conservadors ni radicals, sinó el màxim consens nacional possible, tant per raons tàctiques –la força de Catalunya ha radicat sempre en la seva màxima unitat- com per raons estratègiques– la nació no és altra cosa que el consens permanentment renovat de la ciutadania. Ens oposarem, doncs, a les preteses estratègies nacionals que amaguen interessos exclusivament partidistes i que pretenen suplantar la nació; es tracta del nacionalisme, sempre instrumental, de la dreta catalana i de la dreta espanyola i que sovint contamina i confon la vida política. En aquest sentit, proposem la col·laboració de les forces parlamentàries que es reivindiquin del catalanisme per tal d'assolir la més gran entesa possible al servei de Catalunya, de la seva ciutadania plural, de la seva realització nacional, del ple desenvolupament de la llengua i la cultura que li són específiques; per tal de bastir una estratègia nacional compartida el més majoritària i forta possible. Una nova **ENTESA DELS CATALANS I LES CATALANES**.

Pel que fa a l'impuls de nous horitzons de progrés que ens caracteritzen com a socialistes, pensem que és fonamental articular la gran majoria progressista i catalanista que existeix a Catalunya. Una alternativa d'esquerra que no pot basar-se només en una aliança política, sempre fràgil i a l'atzar dels tacticismes partidaris, sinó que reclama una majoria social madura i consolidada, capaç de seguir críticament tant l'obra de govern com el comportament polític d'uns i altres i d'exigir-los coherència estratègica. L'anterior govern d'Entesa Nacional pel Progrés va patir de la manca d'aquest seguiment social i d'aquesta exigència, cosa que va propiciar un greu dèficit de cohesió interna. Cal començar, de tota manera, per articular aquesta majoria políticament, tot traduint-la immediatament en l'impuls d'un ample i divers moviment social i en una majoria electoral. Fóra insensat i reaccionari dificultar-ho, no propiciar-ho amb generositat i empenta. Tant les esquerres que enfonsem les nostres arrels en el passat col·lectiu, com les esquerres de més recent formació, hem de fer nostra aquesta responsabilitat, sense conservadorismes partidistes. En aquest sentit, proposem la més estreta col·laboració possible entre les **FORCES D'ESQUERRES** presents al Parlament de Catalunya per tal de posar en comú aquesta voluntat i tractar de dibuixar una estratègia compartida de canvi i d'articulació del bloc social i polític que l'ha d'impulsar, una **ALIANÇA CATALANA DE PROGRÉS**.

Per això necessitem un partit

- capaç de repensar-se, de reformular-se permanentment, d'emprendre "nous inicis", de prémer la tecla "Reiniciar";

- on el debat sigui l'essència de l'activitat del partit, compromentent-nos que a tots els territoris es realitzin debats mensuals sobre política;
- on la formació sigui un eix inicial i transversal; on l'estructura no sigui l'impediment per desenvolupar les capacitats polítiques de les persones que s'hi incorporin;
- en sintonia amb la més gran exigència democràtica i de participació de la nostra societat, en particular de les més joves generacions;
- en el que la limitació de mandats no sigui una opció, sinó una realitat.;
- d'ample espectre, pluralista, capaç de reunir les molt diverses voluntats de canvi que es donen a Catalunya;
- flexible i creatiu, permeable a les aportacions innovadores de tothom, capaç d'adaptar-se a les noves realitats i exigències i de formular les noves respostes que demanen tant els vells com els nous reptes;
- expressió de les classes populars dels ciutadans i les ciutadanes, de les seves necessitats, anhels i esperances,
- arrelat a tot el territori del nostre país, capaç d'erigir-se en la més ajustada expressió de la pluralitat del nostre poble;
- expressió de la Catalunya de progrés, fidel a les necessitats, interessos i ideals de la nació catalana i abanderat -com dèiem el 1977-, d'una Catalunya lliure, pròspera i sense classes”.
- i, el més important, considerant la política un servei a les persones i evitant la seva professionalització.

Amb aquesta finalitat, ens proposem, d'entrada, la constitució d'un Consell Obert del PSC, on participin el Consell Nacional del PSC i altres socialistes i exponents d'esquerra no organitzats en d'altres partits, així com exponents socials diversos de signe progressista, amb funcions de debat polític i decisòries pel que fa a l'orientació política general del PSC. Les polítiques sectorials a partir de les resolucions preses pel Congrés, caldrà desenvolupar-les, adequant-les al moment polític. Cal que aquest paper que els hi correspon a les Comissions Sectorials i seguint amb la voluntat expressada en el Consell Obert, aquestes Comissions siguin un marc de crida a la participació els sectors socials progressistes. Per això tindran caràcter d'obertes.

La reforma del sistema electoral ha de ser un instrument clau en aquesta direcció, un mecanisme de vinculació permanent amb els i les electores i amb la societat en general.

Però ho ha de ser també la cultura política, que ha de saber entroncar com mai amb les nostres arrels llibertàries, amb la visió crítica del poder que li és pròpia, amb l'orientació participativa i autogestionària que se'n desprèn.

Només així, si el PSC és el fidel reflex de la societat catalana estarà en condicions de tornar a jugar un paper decisiu i transformador, al servei de la ciutadania i al servei de Catalunya.